

Κάποτε

ένας άρχοντας καλός και αγαθός, ελεήμων και εύσπλαχνος, θέλησε να κάνει έναν μοναχικό περίπατο στο γειτονικό δάσος. Στον δρόμο που πήγαινε, συνάντησε έναν ζητιάνο με αξιολύπητη εμφάνιση, ο οποίος του ζήτησε ελεημοσύνη. Τον ευσπλαχνίστηκε και, γενναιόδωρος καθώς ήταν, άδειασε τις τσέπες του στα χέρια του.

Είχε πάνω του 168 λίρες. Του έδωσε τις 166 και κράτησε μόνο τις δύο! Ο ζητιάνος έκθαμβός μπροστά σ' αυτή τη γενναιοδωρία, τον χιλιοευχαρίστησε, πρόσεξε όμως και τις δύο λίρες που κράτησε ο άρχοντας. Μετά από αυτό, ο ελεήμων άνθρωπος συνέχισε τον δρόμο του προς το δάσος. Ο ζητιάνος, όμως, ο οποίος ήταν μεταμφιεσμένος ληστής, χώθηκε στο δάσος και από άλλον δρόμο του βγήκε μπροστά κι εκεί στην ερημιά χτύπησε και σκότωσε τον ευεργέτη του και του πήρε και τις δύο λίρες που είχε κρατήσει!!!

Αγανακτεί κανείς μπροστά σ' αυτή την αχαριστία και απληστία. Κι όμως, χωρίς να το καταλαβαίνουμε, μπαίνουμε στην θέση αυτού του αχάριστου και άπληστου ληστού! Ο Πανάγαθος Θεός μας χαρίζει 168 ώρες ζωής την εβδομάδα για να τις αξιοποιήσουμε όπως θέλουμε, και κρατάει για Εκείνον μόνον δύο ώρες, τις ώρες που πρέπει να συμμετέχουμε στην Θεία Λατρεία της Κυριακής, στην Θεία

Λειτουργία. Κι αυτό, πάλι για μας. Για να μας ξεκουράσει ψυχικά, να μας θρέψει με το Πανάγιον Σώμα και Αίμα Του, για να ανανεώσει τις δυνάμεις μας με το ουράνιο οξυγόνο της Χάριτος. Του τις αφαιρούμε ληστρικά κι αυτές με διάφορες προφάσεις. Έτσι αδικούμε τον Πανευεργέτη μας και Σωτήρα μας Χριστό, αλλά κυρίως την ψυχή μας, που την αφήνουμε νηστική από την θεία Χάρι και εξαντλημένη.

Απόσπασμα από το βιβλίο:

“Εκφράσεις του πνευματικού κόσμου”

Πηγή: hllazaros.wordpress.com